

El naufrag llegint González Faus

Dij, 26/01/2012 per Ramon Bassas

[Roba estesa](#)

El primer que vaig pensar, quan vaig rebre el darrer quadern de Cristianisme i Justícia (*El naufragi de l'esquerra*, de José Ignacio González Faus, gener 2012, el podeu llegir a sota del post o descarregar-vos-el en pdf en [català](#) o en [castellà](#)) és una mena de prejudici: "Ja hi som," -em deia- "a veure quin dia un capellà fa un quadern idèntic però parlant de la crisi de la dreta". No us heu fixat que mai ningú en parla, de la crisi de la dreta? No està mai en crisi? O és que l'estat permanent de l'esquerra és la crisi? A més, no tenen prou feina els capellans que han d'anar a ficar-se en aquestes coses?

Però me'l vaig llegir de seguida, cosa que us recomano fer. El conjunt del llibret, com diu ell mateix, proposa el que, resumeix "en to catequètic, "aquests manaments es condensen en dos": civilització de la sobrietat compartida i democràcia econòmica" (p. 27). D'una banda, González Faus creu que l'esquerra s'ha de fer notar per una mena d'actitud vital ètica que parteix de la sobrietat i, de l'altra, proposa més ambició al programa de l'esquerra, massa distreta -creu- en aspectes molt secundaris i fins i tot irrellevants. Restes d'un naufragi, diu, no tan sols d'una simple crisi.

El primer que he de dir és que ja sé què hi fa un capellà parlant d'això. Sens dubte, la tradició cristiana port a aportar molt a l'esquerra i, sobretot, la interpel·la. No dic que no pugui influir en altres tradicions polítiques, però que -d'això en destil·la el quadern- a l'esquerra li serveix per recordar-li l'objectiu comú (els pobres) i l'adverteix -com deia- de distraccions, li fa veure si n'és d'important. A destacar unes fantàstiques cites que van d'Aristòtil a Marx passant per l'Evangeli i Keynes.

El segon que he de dir és que no estic massa d'acord en el plantejament de radical sobrietat que li fa dir que "Cap socialista no té (...) dret [a fer vacances a Marbella] mentre hi hagi un sol ésser humà que no pugui estiuejar enlloc" (p. 12). Sí ho estic en el fons, en el sentit que un estil de vida com el que veiem a Marbella hauria de ser incompatible amb ser d'esquerres (i que ser d'esquerres és 'veure' però també 'viure')... però em preocupa la dimonització del "luxe", de l'"excés", justament el que vessa més enllà de la rendibilitat. No sé si m'explico.

I el tercer que he de dir (això és un post ràpid, hi ha molts més aspectes a destacar) és que m'agrada com planteja algunes crítiques al que anomena l'"esquerres de plàstic" (pp. 16 i següents) perquè s'atreveix a dir coses que fins ara ben pocs deien, des de l'esquerra. Per exemple, que "alguns laïcismes per la seva forma de comportar-se es posen a l'alçada del pitjor de l'Església". O que "la tècnica, que hauria d'estar al servei de l'home, acaba posant l'home al seu servei, originant la tecnocràcia que, unida a la pseudocràcia (o poder de la falsedat) típica dels mostres mitjans de comunicació, amenacen seriosament les nostres democràcies". I encara que "el llibertinatge sexual tampoc no és d'esquerres. Molt abans que l'esquerra el reivindicés l'havien practicat monarques i fins i tot algun papa", amb l'afegitó que no podem pas dir que "l'"avortament lliure i gratuït" sigui un autèntic crit d'esquerres, ja que nega el dret a ser persona als qui estan indefensament destinats a ser-ho.

Encara hi hauria afegit més exemples (ell mateix reconeix que s'ha quedat curt), com el tractament de 'bon salvatge' cap a la immigració, l'avantsala del racisme. Però no ens quedem en l'anècdota. González Faus ens recorda que l'imperatiu de l'esquerra consisteix en no deixar de mirar tota l'estona el seu principal objectiu (que -com deia- comparetix amb el cristianisme): els pobres, però -ahora- amb la mirada posada en horitzons més agosarats, més estructurals, que no sé si passen per on ell diu... però que hi han de ser, més enllà de la defensa reactiva de drets amenaçats, que també (vegeu [Innerarity](#)). A veure si som capaços de fer-ho. De moment, gràcies, P. José Ignacio.

[Open publication](#) - Free [publishing](#) - [More capitalisme](#)

[N'he parlat recentment també a: [Chesterton, de dretes?](#), [Dretes i esquerres](#), [La dreta i la tradició](#), [Autocrítica carinyosa al PSC a rel de Quim Cervera](#), [El mercat és d'esquerres \(II\)](#), [L'esquerra i la religió](#)]